

Sanatori del Puig d'Olena, Costelles
N.º 1-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA, 17-2-37

Et havia dedicat el meu
silenci, bon amic, i ara em
trobo que he de començar de
nou i és que penso fer-te sa-
ber les darreres noves. És mi'he
adonant que escribia amb les
màltes negres posades i ha cal-
gut que l'autocensura senten-
cies la carta. És un full
se n'ha pogut salvar, per sort
teva, i per vergonya meua. Una
vegada aconplemada la condem-
na he rellegit una carta teua
de les darreres, que estimo fort
carament, i he sentit una ve-
rogonya indescribable. Se'm va covardir
Marins, parlar com ho feia, no

ni' haurie mirat mai més la
cara. Però ja ha passat; gràcies
del favor que ni' has fet sense
saber-ho.

"A través del dolor a l'alegria!
Oh! si un dia podria arribar a festa
honor. Perquè encara que us ho
sembli jo no em complasi pas
soprint; ja ho veig que és propi
de covards i em fa pena; però
talment sembla que apicant
sigui el meu destí. Ha Maria
Plau, diu que és el meu de-
ment; l'Esperança que ni' hi
abandonarà... I tu? és ni' ho di-
guis Maria, perquè ho temo.

Finc i deu molt mala
sort; teu ariat ningú voldrà
saber res de mi, o jo ni' allunyari
de tothom per por. Si seguissis
una mica la meua mica
venies, com tinc ras.

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

Y ana que records, em deina-
naves per en ferir i no te
m'ho dit res. Potes fora m'és
fidelis no parlar-me, però tan-
bé em dol que puguis pensar-te
que no t'ho vell dir. En ferir
amic, ens ha deixat, i moral-
ment esta upout d'en Sala!
no pot pas imaginarte perina
ensornada veig passa, encara em
fa tant de mal com el dia
que veig saber ho ; em pesa
i m'ofega sempre que hi penso.
En semblava tan impossible
que tot el meu amor per Catalunya
consistís en això! Ferir desuair!
Y a pesar de tot sento que l'es-
timava i no puc pas renunciar

ni renegar del meu afecte. Res
no li fa que ell hagi oblidat
quin era el seu deure. Ha pres
les armes contra nosaltres i amb
aetes ens demostra desamor. Feri
no per això ho de deixar d'esti-
mar-lo mal que aquesta fideli-
tat em feu plorar tothora. En
tot cas haurí de concretar un nou
assassinat com aquells que acor-
tumo i tenen del record que
ni és can aquest cas perquè
no m'el minis més.

En el fons encara he d'agrair-
li qualsem. La seva posició ha
donat més relleu a la d'en
Joan. I si l'empòs és amb l'or-
gull de saber lo comptant el
seu deure i amb la il·lusió d'es-
perar que torni per estimar-lo
més.

Donc, no era tampoc aquest
el meu programa. No volia
pensar de res d'això però

Sanatori del Pulg d'Olena, Centelles
N.º 1-Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

teno que si començava encara
una altra carta, seria de te-
mes si no iguals almenys molt
semblants.

Per' abans d'acabar, la
notícia. Jo ja m'ho llevat!
Dijous demanar permís per fer-ho
demà i el Sr. Gargallo va do-
nar-me'l de bona voluntat; però
el Sr. Callas encara és més furiós
i me l'ha donat per avui. He
fet una a la galeria i estic
molt trempada i si vós, au-
mada. Y tu que fas? encara
no m'et lleves! Qui sembla

que ja n'hi ha prou! Ohira
et porto molt justos els comptes
i revelo que el dia que et vas
puedar al llit per segons ve-
gades em vas fer prendre un
gos disgustat per conducta d'en
Falguera, em va dir que no
pensaves elevar-te abans d'un
mes. Y has complert. Era el 20
de febrer; dissabte sera 20 de fe-
brer. Ho allargaries encara?

Juan vaig sentir un mes, em
va semblar que hom parlava
d'una eternitat, ha sigut
molt llarga, seras prou cruel
per fer-li més encara?

Adieu Marins. Ferrs

Oh! no et parls del teu Merco
sonet que tant m'ha agratat; però ja
veig que si allargo més la carta t'hi
causaras. Ho reservo.